

საქართველოს

დაარსებულია
1918 წლის.

ოთხშაბათი, 15 მაისი, 2013 წლის.
№88 (7215)

იმისთანა წმინდა საქმეში,
ტაგაზე ბეჭედური სიცყვაა,
ფულილებით და ჭრებით ბურთის
გაფანა ყველა უკადრის მიმართ
უსაბაგლებია.

კიბეჭისტიკი

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თეთრი.

პირით ივანიშვილი: რუსეთისთვის დასათვარები აღარავარი გვაქვს

საქართველოს პრეზიდენტ-მინისტრის შეხედრა ურალისპირან 2013 წლის 14 მაისს

②

თალაკომანანია
.„იპერია“ ⑤
კაცობრის მფლობელს
უდია დაუგრუდეა!

გაზით „საქართველოს რესაუნდის“ რედაქტორი
დრემ მცხერებას გამოთმამს ავლავთზე გმირი ბარ-
თველი ვაჟაფავის დალუავის გამო და თანაზორე-
ნობას გარდაცვლილთა ოჯახისა და აცლობლივას.

საქაშვილის ყველაზე
მეტე დაცვაული,
რომელსაც გამოიიხა
არ სჭირდება

ვა. ზე უგადასი საქართველო.
ეს ვის ხელში. რა ავადებოდი
ადამიანის ხელში იყავი 9 წლის
და. ცაცილობრივ. დღესაც სარ
ავარიის ..ფეხლობით..!

⑥

საინ საქაშვილი
სასამართლოში
უჩივის ⑦

④ ლია ცერილი
იციელიგაციას

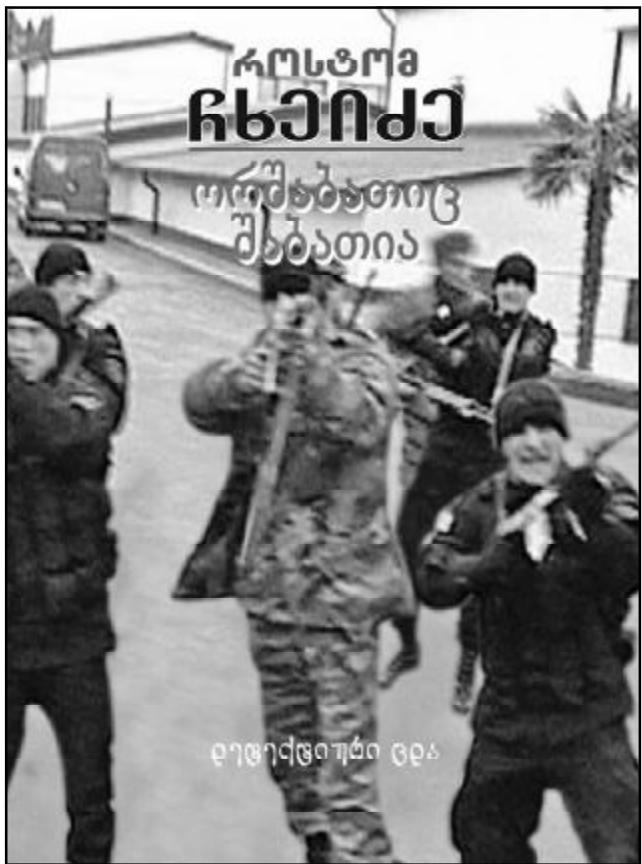
სამართალი ③
უდია აღდგას -
რაუმი უდია
გასამართლდას!

რასაც ჩვენს გაზეთში ცაიპითხავ, სხვაგან ვერ ნახავ!..

ეპრივ-პოლიტიკური ცხოვრების, ვიდრე ბიზნესი-
სა და ტელეკომპანიის წარმეტვის დეტექტიური ის-
ტორია. ეს გაგრძელებაა ოთარ ჩსეიძის სამწერლო
მოღვაწეობის – შეუბოვარი სამართლის თქმის...

მე მინდოდა, რომ ქ-ნი მზია პატარკაციშვილისათვის (რომლის ჭყვიანი და საქმიანი თვისებები განათლების კომიტეტში თანამშრომლობიდან ვიცი) ღია წერილით მიმემართა, რათა უფრო სწრაფად, ღირსეულად, ისე როგორც ორივე მხარეს „იმედის“ და „იბერიის“ მფლობელებს შეჰვერით, ისე გადაწყვეტენ ტელ ტელეკომპანიებთან დავაგშირებულ ლიცენზიის პრობლემებს, მაგრამ ვერ შევძელი, ვერ შევძელი, რომ წიგნს არ შევხებოდი და ჩემი აზრი მოკლედ არ გამომეტევა... ერთს ვისურვებდი — უახლოეს დროში სტუმრად მენახა პატარკაციშვილების ოჯახი ტელეკომპანია „იბერიის“ ოფისში, ჩუქინიშვილის 41-ში (სადაც „იმედის“ დარბევამდე 3 წლით ადრე მოხდა დარპევა).

სამშაბათობით ოფისის დარბაზში საოცარი საღა-
მოები იმართება, უკრნალ „ჩვენი მზერლობის“ რე-
დაქციის ხელმძღვანელის როსტომ ჩხეიძის თაოს-
ნობით. საღამოებზე, რომელიც ხშირად სასიამოვ-
ნო მუსიკის ჰანგების თანხლებით მიმდინარეობს, სა-
უბრები ლიტერატურაზე, პოეზიაზე და ა.შ. რაოდენ
უცნაურიც არ უნდა იყოს დღეს პოლიტიკის გარე-

კურტე ჩიქოვანი

სამართლიანობის აზრის დღისად

„ვინც თავის უფლებაში ქტებს სხვა რამეს და არა თვითონ მას, იგი მონობისათვისაა შექმნილი“.

კლემსანდის ტოპგირი

თბილისში, საბურთალოზე მოვუფები დაიდი მწერლის (ახლანან გავიგებ, რომ ბაგრატიონების სისხლიც ჰქონია) ოთარ ჩხეიძის ქუჩას, ხელში მისი შეიღლის როსტომ ჩხეიძის წიგნი მიტირავს – „ორშაბათიც შაბათია“ და მე- გობართან მიმაქვს. ამ დროს ჩქის სულიერ მდგომარეობას აღჭუროთებულიც არ ჰყვათ. რატომ? ამ წიგნში აღწერილი 2004 წლის 19 თებერვალს დატრაიალებული დანა- შაულის შესახებ. წაკითხეთ, თქვენც აღშეიოთდებით. წიგნი თითქმის დეტექტიური უანრის ნაწარმოებია, თუმცა სიუჟეტი დეტექტიურის გადმოცემის შემდეგაც გაგრძელდა და დღესდღეისობათ აპოგეას მიაღწია. აპოგეას იმით, რომ დარბეული ტელეკომპანია „იმერიის“ ლიცენზია პატარკაციშვილების ოჯახშია – 2007 წ. ასევე დარბეული ტელეკომპანია „იმედის“ დაბრუნებასთან ერთად 2012 წ. „იმერიის“ ლოცვინზიაც გადასცის?

ტელეკომპანია „იბერიას“ ხურავდნენ, რომ კომპანია „ომეგა“ ჩაეგდოთ ხელ ში, თუ კომპანიას აკოტ-რებდნენ, რომ „იბერია“ დაესურათ? რომელს? რომ-ლისთვის? თუ ორივესთვის? „ომეგაც“ და „იბერიაც“?! აი, კითხვა, რომელიც მრავალზე ლიანი თავი-სუფლებისათვის მებრძოლ საქართველოში, 21-ე სა-უკუნის დამდეგს გაუჩნდა საზოგადოებას. 2004 წე-ლია, 19 თებერვალი, რა ხდება? ფიქრობს ყველა, უმე-ტესობა თავისთვის, ჩუმად. ჩუმად იმიტომ, იქნებ ახალ ხელისუფლებას რამე გამოვცინ ცლოო. საზო-გადოების მცირე ნაწილი სამართლისთვის ბრძოლა-ში გამოწრობილი – ალმუნების პრაქტიკის ული ქმედებითაც გამოხატავდა: მიტინგებითა და მასმე-დიის საშუალებებით. მათი უმრავლესობა უსამარ-თლობით, უმუშევრობით, უშუქობით და სხვა უ... მი-ესალმა „ვარდების რევოლუციით“ მოსულ ახალ ხე-ლისუფლებას; იმედით, ოცნებით... ისინი ხომ ყოველ-თვის იბრძოდნენ თავისუფალი ქვეყნისთვის, სადაც ყველაზე დიდი ღირებულება თავისუფალი ადამი-ანი იქნებოდა. მაგრამ იყვნენ ისეთებიც, რომ მდებიც ჩუმად ქირქილებდნენ შურით და ბოლმით აღვისინენ, მათ უხაროდათ ზაზა ოქუაშვილის მოსალოდნელი „ჩაძირვა“. მერე რა, რომ 4000 ადამიანი უმუშევა-რი დარჩა? ერთ რამეს ვერ ხვდებოდნენ, მათი დროც მოვითოვა

მოვიდოდა...
ამ დღებში რამდენიმე წერილი დაიწერა გაზეთებში ამ საკითხის შესახებ, ფილმიც გავიდა მე-7 არხზე, ინტერნეტშიც დაიდო და თითქოს ყველამ ყველაფერი იცის, არა, ბატონებო, არა!.. წიგნი, „ორშაბათიკ შაბათია“ უკრო ორმა ანალიზია საზოგადო-

**କେବଳ ପରିମାଣରେ –
„ପରିମାଣରେ“ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ.**

ტელეკომუნიკაცია „იპერია“ კანონის გვლობელს უდეა დაუბრუდეას

შე (ვასტრებ ბ-6 როსტომს და ბ-6 ზაზას, არ მინყენენ) გეპატისუებით ჩუბინიშვილის 41-ში ასეთ სულიერ სა-ლამონებზე...

ମାସ ଶେଷିଦ୍ଵୟାବ୍ଦ, ରୂପ ତ୍ରୈଲ୍ୟେକ୍ରମିତାନିବା „ମିହେଡ଼ିସ୍“ ମତ୍ତୁଲାଙ୍ଘାତ କ୍ରେମି ମର୍ମାର୍ମାଦାଲ୍ଲେଖିଲୁ ଆଶରୀ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗବିଲ୍ଲୋ ମର୍ମାକ୍ଷେତ୍ରିକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜିନ୍ତା ଅବଳମ୍ବନ କରିପାରିବାରେ ପରିଚାରିତ ହେଲାମାତ୍ର।

ରାସାୟନିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ଦେଖିଲୁଗାରୁ ହେଉଥିଲା ।

უკეთ იცის, რა უნდა დაარქვას თავისი შემოქმედების ნაყოფს: მე ამ წიგნზე საზოგადოებას მეორე სა-თაურსაც შევთავაზებდი: იულიუს ფუჩიკის „ადამი-ანებო, იყავით ფხიზლად!“-ის ჩემეულ ინტერპრეტა-ციას, საჭართვალოს მოძალაშიამდე იყავთ თხი-

ციას. „საქაორთველოს მოქალაქეები, იყავით ფინანსურად... რამდენჯერ შეიძლება ამომრჩეველი მოტყუფდეს, ან მოიტყუოს თავი (ესეც გვახსასიათებს, ქვენარე გრძნობების გამო). პასუხი ერთი მაქვს – იმდენჯერ, რამდენჯერაც ჩვენი სამოქალაქო პოლი-

სიკეთეს ვერ მიალწევ, ეს აქსიომაა

უასლესი ისტორიიდან „იბერიის“ დარბევის ორგანიზატორის ირაკლი იქრუაშვილის ბიოგრაფიიდან ერთ ეპიზოდს გაგახსენებთ, 2000წ. ახალგაზრდა იუსტიციის მინისტრის მოადგილის – ირაკლი იქრუაშვილისა და ასაკოვანი მილიციელის, ხაზს ვუსვამ, ასაკოვანი – კონფლიქტი...

რადლებას აქცევენ სხვები.
წაიკითხეთ ეს წიგნი ბატონიშვილი, წიგნში უფრო ნა-
ხავთ და დეტალურად დაინახავთ, სინამდვილეში რა
არის სიტყვის თავისუფლება და რა კიდევ – თავი-
სუთალი ბიზნესი.

მაგრამ მარტი დანახვა არა კმარა, ჩევნი საზოგადო-
ებრივ-პოლიტიკური ცხოვრება უნდა მოეწყოს ისე, რომ
ყველაფური ბუნებრივი გზით მიმდინარეობდეს და ვი-
თარდებოდეს და აღარც თავისუფალ სიტყვასა და თა-
ვისუფალ ბიზნესს ექმნებოდეს დაბრ კოლება.

**კანონით მუშაობის გაუქათონ ისე გუდავაპეს „0800“ უზრუნველყოფის მაცილებელი
ორგანიზაციების გილობრივი აღვენებას.**

საწლი მაგიდაზე საკმაო ხანია ორი წიგნი მიღევს. დოკუმენტობრივ ცვლილების და ცტრენის მიზანი მარიამ ცხველის „დამიმახსოვრე“ და კემალ კუხალაშვილის „მე არა...“

მეუღლეთა ხსენებული კრებულები ტექნიკური თვალსაზრისით სანიმუშოდაა გამოცემული. მაგრამ მთავარი მაინც შინაარსია, ლირიკული აღსარებანი.

მ.ცხველიაშვილის ლექსები გამორჩეულია პოეტური მიგნებებითა და მოელვარე სახეებით. ავტორს ნამდვილად ხელვიფება სიტყვათქმადობა. ამ მხრივ ბევრი კალმოსანი ვერ აუგას მხარს.

„სულმი ხვატია და ვქარტებილობ, გათუმის ზეცას ვეჩონ გურე“.

ხაზგასმული სიტყვა ბევრის მთქმელია. არა „ვეტრიფი“, არა „ვეთაყვანები“ და ა.შ., არა-მედ „ვეჩონგურე“. ამით ცნაურდება არა მხოლოდ გრძნობა, არა-მედ ქართული სული და ბევრის დამტევი სიტყაცია. პარალელები არცუ მცირეა. მაგალითად, „ვნებიანი ლამით მძიმე სამოსს შეიძილიფებს“, „იქნება მერე მხატვრის ქოხიც ეგეთანის“, „მეც რა გზაწვრილები გითვარდაგ“ და სხვ.

საკულისმორა განხორცილებებიც. ერთ ლექსი, რომელიც დედას ეძღვნება, ჰქვია „მარადისობის მწყემსი“. ამ სინტაგმაში მთელი ფილოსოფიაა ჩაქსოვილი. დედა, მართლაც, არის ყოფიერების სიმბოლო, კაცობრიობაზე მზრუნველი და მისი გადამრჩევი.

ქალბატონ მარინეს შესწევს უნარი ბევრის მიმნიშნებლად, სხარტად და ემოციურად გადმოსცეს აზრი. მაგალითად, „მანდილი სხვებისთვის სამშვენია, ჩემთვის ცრემლების სამალავი“. ან

„მჩეს კახელები ტივებივით მოაგორებენ, ნაქურდალ მთვარეს ბოლო უჩანს მამლის კუდივით“.

კითხულობთ მ.ცხველიაშვილის ლექსებს და კიდევ ერთხელ რწმუნდებით, რომ პოეტია, მართლაც, სახოვანი აზოვნების უმაღლესი გამოვლენაა.

და მაინც, როგორაა აგებული ტრივეგი? რას ეფუძნება სახეების მეტაფორა? არა მხოლოდ სასურველ განცდას იწვევს, არამედ ფართო პანორამის წარმოსახვაშიც გვშველის. მით უფრო ძლიერია სურათი, როცა გარემოსთვის ნაწილობრივ დეტალებს აერთიანებს. ამ მხრივაც მცხვედიაშვილს თვალსაჩინო მიღწევები აქვს. დავუკვირდეთ შემდეგ სტროფს:

„ხონით მოგართმევ ალაზნის ღამეს, სიგმის დედა რომ ყვარობს მალულად და საწნახელში ჩავარდნილ მთვარეს, მთას რომ საწაწლოდ გამოპარულა“.

ყოფითი საგნების თუ მოვლენების („ხონა“, „საწნახელი“, „წაწლობა“) ამალებულის სფეროში გადატანა გრძნობის სიმძაფრე-უშუალობას ბრდის.

ამ ხელის მომარჯვება სტილურ ხასიათს იძენს და ლექსთა ანაკადებას აპირობებს. ერთიცაც: ეთნოგრაფიული ელემენტები დამაკერებლობას მატებს ნათქვამს. მ.ცხველიაშვილის ლექსებმა კიდევ უფრო დამახლოვეს ქიზიყითან. კიდევ უფრო დამაკერებას კახეთი.

დიდებელია „მთვარის ბილიკით“, „მონატრება“, „ავადმყოფი მზე“... რომელი ერთი დავასახელოთ.

მართლაც, უსიყვარულოდ და უგრიგალოდ არ უწერია ლექსი არც ერთი.

ნაღდი ხელოვანი როგორინალურად აღიქვამს სამყაროს. ეს კემალ კუხალაშვილზეც ითქმის. ვისაც ამერიკაში მისი მოგზაურობის ამგავი მოუსმენია, დამეთანხმება, რომ უზრუნველისა წინ იწვევს ობიექტში დაფარულების შეცნობის სურვილი. ეს ტენდენცია პოეტის მიზანის მეტად მდლაგობს.

გადაიკითხეთ „სიყვარული“ და რამდენადმე დაკვალიანდებით ბატონი კემალის პოეტური ისტატობის შესაცნობად.

„ეს შემოღვიობის ამინდები კანლივით ამრევს, სიჭარმაგები სილამაზე როდი შობილა, ცის თეთრი მკერდით მთვარე მკლავზე დამიწვენს ღამეს, გადიპარება ვარსკვლავებში დედიშობილა... მეორეგან ამბობს:

„წაზეილი ვარ ყელგაღადრულ შევლის ნუკრივით და ლექსის მადლით თავაწყვეტილ სათემელს ვწალილობ“.

ზოგიერთ ლექსში მძლავრობს ყოფითი სურათებით მტკიცება, ზოგან ნახევარტონები ბატონობს, არცუ იშვიათია მხატვრული ალოგიზმი და ა.შ. ერთი სიტყვით, პალიტრა მდიდარი და ფერიდობისა ინადოვანია.

როგორ სათემელი დიდია, მის გასმულავნებლად ერთი სურათები გვევიწოდება. ამიტომაც ვცდილობთ სხვა გუმბათებსაც დავესესხოთ, ორიგინალური ფორმა მოვუძებონთ ჩანაფიქს. ამაში ერთხელ კიდევ დანწენდებით, თუ კ.კუხალაშვილის შემოქმედებას გაეცნობით.

ბატონი კამალი ფუნქითაც ცდილობს ჩვენს დამოძვრას. კრებულში ოთხმოცხე მეტი სურათია და სტამბული. ისინი კიდევ უფრო გრძლიან ამ ნიჭიერი შემოქმედის ნაღვაწისადმი ინტერესს, მისი სულის უკეთ შეცნობის წადილს. ეს სურათები ლექსთა დამატებები როდის. ისინი დამოუკიდებელი ერთეულებია როგორინალური გააზრებითა და უღრერადობით.

მომწონს „გამარტის პირი“, გაძარცული ხე. ტოტებზე ეული ფურცლები. ისინი გარებს მივამსგავსე. თითქოს ხმიანებენ კიდევ. რაზე?

იქნებ სამყაროს სიდიადეზე. იქნებ ბუნების კანონზომიერებაზე. იქნებ ცხოვრების უკეთ შეცნობის აუცილებლობაზე. იქნებ...

ბატონი კემალის ნახატები საგანგებო კვლევის საგანია. ამჟრალ ეს არ ხერხდება. ერთი კი მაინც უნდა ითქვას. კ.კუხალაშვილი ჩვენს ფერწერაში ამინდს ქმის. იგი იმ ოსტატთა გვერდით მოიხსენიება, რომელთაც უმძიმესი ტვირთის აზიდვა არგვნა ბეღმა.

ერთი დეტალიც: მეუღლის წიგნში ბატონი კემალის ფერადი სურათებია დასტამბული, საკუთარ კრებულში კი შავ-თეთრი. ესეც ხომ არ მიგვანიშნებს ოსტატის ხასიათზე?

როგორც წიგნის რედაქტორი დავით ანდრიაძე მიუთითებს, კემალ კუხალაშვილი ნათელია თავისი არტისტული ბუნებითა და ჰაბიტში ჩვენება. ერთი კი მაინც უნდა ითქვას. კ.კუხალაშვილი ჩვენს ფერწერაში ამინდს ქმის. იგი იმ ოსტატთა გვერდით მოიხსენიება, რომელთაც უმძიმესი ტვირთის აზიდვა არგვნა ბეღმა. ერთი დეტალიც: მეუღლის წიგნში ბატონი კემალის ფერადი სურათებია დასტამბული, საკუთარ კრებულში კი შავ-თეთრი. ესეც ხომ არ მიგვანიშნებს ოსტატის ხასიათზე?

დამის სიშლეგე ანთებულ ფარნით ბაზიერით მიმიშვებს მსხვერბლობა, გონიერი მიმიშვების წინაშე შიშველ ფესვებით და ბაბირუსითა სიჩუმეში ყოფნას გამოიწვა.

დამის სიშლეგე ანთებულ ფარნით ბაზიერით მიმიშვებს მსხვერბლობა, გონიერი მიმიშვების წინაშე შიშველ ფესვებით და ბაბირუსითა სიჩუმეში ყოფნას გამოიწვა.

მარინა ცხველიაშვილი

სულის სარკმლიდან

მე წამაწერებ პაპირუსებს უსათაუროდ, ისე ვარ ღვეს, აფრენილი მწერლის უბიძნ, და რა ხანია შენს ნაბირთან

ჩუმად ხმაურობს

სარკმლიაშვილის მუსიკა

ვინა გარ, რისთვის გიარები

ასე უკეგალოდ,

გემუდარებით ამომხსენით, გამომიცანით,

იქნება, რეა გარ სამამულე,

ანდა უბრალოდ,

სასკლდახელოდ გამორკნილი თოხი ფიცრი

დროზე უსხენები მოგონება მქება, ან მუქა-მუქა გაბნეული

ფეტების მარცვალი,

ჩემს ნაფეხურებს უფლისწელი კა არ გეტბა, წუთისისფერო, გულმიროტი დედინაცვალი.

იქნებ, სეგდა გარ, ახდენილი ტუნების გზებზე მაშვრალ მოყასთა სანუტეშოდ შემომაცევოთ,

მე თქვენს ბოგნაში ამოგარდნილ

გრიგალების გემე

და თან მიმყვება ჩემი წილი

ზეცას ნაფლეთი.

რატომ მეგრძალები, მიწა გარ

და ბარი დამკარი,

ნუ გაშორები, გზა კა არა,

ნათლის სეგტი გარ,

დფის შეგილებსა და ეშმაქს შემომარტინობით მამდგარი,

პერგამენტებზე უფლისადმი

ლოცვად გწერიგარ.

გინახავს გაცი, გადამსტარი

სულის სარკმლიდან,

ცოდვ

